

Norges vassdrags- og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstuen
0301 OSLO

Deres ref./Deres dato: NVE202205147-38/
24.06.2024
Vår ref.: 2023/3991 - 12
Vår dato: 29.08.2024

KLAGE. NY 420 KV KRAFTLEDNING ÅFJORD-SNILLDAL

Innledning

Overordnet om klagen

Statnett viser til NVEs vedtak i sak 202205147-35 med avslag på Statnetts søknad om ekspropriasjon. Klagefristen er 31. august, jf. epost fra Tor Carlsen 3. juli 2024.

Vedtaket påklages. Statnett mener at NVEs vedtak inneholder både materielle feil og saksbehandlingsfeil.

Kraftledningen Åfjord-Snilldal berører ca. 220 grunneiere i tillegg til reindriften til Sør-Fosen sijte. Statnett strekker seg langt for å løse grunn- og rettighetsserverv i minnelighet og oppnår avtaler med de aller fleste grunneiere og rettighetshavere. Dette gjør vi gjennom dialog og ved å gjennomføre tiltak for å redusere ulemper og naturinngrep. Det vil imidlertid ikke være mulig å erverve nødvendig grunn og rettigheter fra et så høyt antall berørte parter uten ekspropriasjonstillatelse. I realiteten innebærer avslaget om ekspropriasjon at prosjektet ikke vil la seg gjennomføre. At det skal være forhandlet med grunneiere og rettighetshavere før søknad om ekspropriasjonstillatelse, er en uhjemlet praksisendring som i betydelig grad vil forsinke fremtidige prosjekter.

Når det gjelder Sør-Fosen sijte, synes NVE å ha lagt stor vekt på uttalelser som er gitt i konsultasjoner kort tid før vedtaket. Særlig gjelder det anførsler om et pålastingsanlegg som skal vanskeligjøres som følge av kraftledningen. Det er uheldig at NVE ikke sikrer kontradiksjon om sentrale faktiske forhold som kommer frem i konsultasjoner. Reindriften har en rekke gjerdeanlegg i direkte nærhet til store kraftledninger i Norge. Det ville bidratt til sakens opplysning om NVE lot Statnett kommentere anførselene før vedtak ble fattet. Videre, selv om NVE i vedtaket gir uttrykk for å være kjent med de siste 15 år med GPS-forskning, som viser at kraftledninger normalt har begrensede virkninger for reindrift i driftstid, legger NVE likevel avgjørende vekt på at kraftledningene *kan* ha negative effekter. Dersom denne terskelen legges til grunn i andre

ledningsprosjekter, vil det bli krevende å etablere mange av de energiprojektene som er planlagt i årene fremover.

Av hensyn til både kraftledningen Åfjord-Snilldal og andre ledningsprosjekter anmodes om en rask behandling av klagen og eventuell oversendelse til Energidepartementet.

Oversikt over saken

Strekningen Åfjord-Snilldal er en del av prosjektet Namsos-Roan-Storheia-Snillfjord-Trollheim med formål å forbedre forsyningssikkerheten og øke overføringskapasiteten i nettet gjennom Midt-Norge. Statnett ble meddelt konsesjon for hele prosjektet 26. august 2013. Strekningen Namsos-Roan-Storheia (Namsos-Åfjord) ble bygget i forbindelse med utviklingen av vindkraft på Fosen, og tilsvarende ble strekningen Snillfjord-Trollheim (Snilldal-Surna) bygget som følge av vindkraftprosjekter i Snillfjord-området. Den siste delstrekningen mellom Åfjord og Snilldal ble stilt i bero i påvente av utviklingen i kraftsituasjonen i området. Ettersom Statnett allerede har gyldig konsesjon for strekningen Åfjord-Snilldal, har NVE i vedtaket i denne saken ikke vurdert vilkårene for å tildele konsesjon – det er kun de omsøkte endringene til konsesjonen som er vurdert og godkjent.

Statnett fikk også ekspropriasjonstillatelse for hele prosjektet fra Namsos til Trollheim i det samme vedtaket i 2013. Ekspropriasjonstillatelsen for Åfjord-Snilldal bortfalte imidlertid da Statnett ikke begjærte skjønn for strekningen innen ettårsfristen etter oreigningslova § 16. Statnett søkte ny ekspropriasjonstillatelse 11. oktober 2022, og det er denne søknaden NVE nå har avslått.

Grunneiere

NVE har i punkt 4.2 i sitt vedtak gitt uttrykk for at det ikke har skjedd vesentlige endringer for de berørte grunneierne siden konsesjon og ekspropriasjonstillatelse ble gitt i 2013. NVE konkluderer der med at *«NVE ser derfor ingen grunn til å endre våre vurderinger for disse fra vedtaket av 26.08.2013»*.

Likevel avslås søknaden om ekspropriasjonstillatelse for grunneierne. Begrunnelsen for avslaget for grunneierne del er at Statnett ikke har forsøkt å komme til enighet med berørte grunneiere og rettighetshavere før ekspropriasjonstillatelsen ble omsøkt, se side 18 i vedtaket.

Det følger av oreigningslova § 12 andre ledd at myndighetene kan anmode partene om å forsøke å komme til en minnelig løsning før ekspropriasjonstillatelse gis. Ordlyden i § 12 fastsetter ingen *plikt* for tiltakshaver til å forsøke å komme til minnelig løsning. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot.prp.nr. 43 (1957) s. 31), er det også gitt uttrykk for at det *«etter departementets oppfatning ikke [vil] være heldig med en ubetinget lovregel om at ekspropriasjonssøkeren i alle tilfelle først skal ha søkt å oppnå en minnelig ordning»*, jf. også Rt-1999-513.

Paragraf 12 andre ledd andre setning lyder:

«Skulle det henda at vansken med å nå kvar einskild vert urimeleg stor, er det nok at dokumenta vert utlagde til gjennomsyn på ein høveleg stad i den krinsen saka høyrer heime, og at alle ho kjem ved, vert oppmana til å koma

fram med det dei har å seia, innan ein viss frist, som ikkje må vera stuttare enn 6 veker.»

Ordlyden i bestemmelsen sier ikke eksplisitt i hvilke tilfeller man vil anse byrden som urimelig stor dersom tiltakshaver skal pålegges å forsøke å oppnå minnelig løsning med berørte grunneiere. At løsningen på byrden fastsettes å være en høring, tyder imidlertid på at det nettopp er saker med mange berørte lovgiver her har siktet til.

I denne saken er det 220 berørte grunneiere. Det vil ikke la seg gjøre å inngå avtale med alle disse. Vi kan ikke se at oreigningslova § 12 andre ledd gir hjemmel for NVE til å avslå Statnett sin ekspropriasjonssøknad basert på manglende forhandlinger med berørte parter.

Det har også vært etablert praksis at spørsmålet om ekspropriasjon har blitt vurdert sammen med spørsmålet om konsesjon i store lednings saker. Det har vært en del av denne praksisen at tiltakshavere har avventet til etter at ekspropriasjonstillatelse og konsesjon foreligger med å forhandle med berørte grunneiere. Hovedformålet med et slikt system har vært å unngå at myndighetene må vurdere fordelene og ulempene ved tiltaket i to ulike omganger, og å unngå at tiltakshaver i slike omfangsrrike saker må bruke betydelige ressurser på forhandlinger lenge før det er avklart om et prosjekt vil få konsesjon, og dermed før det er avklart om det er grunnlag for å gå videre med prosjektet. Noe annet fremstår som lite samfunnsøkonomisk rasjonelt.

Denne praksisen har også NVE tatt høyde for i sin veileder for konsesjonssøknader for nettanlegg¹, hvor det fremgår at NVE krever informasjon om forhandlinger

«(...) i forbindelse med erverv av eiendommer til stasjoner, andre punktinngrep og korte ledningsanlegg. NVE vil ikke prioritere å ta søknader om ekspropriasjon til behandling om det er få grunneiere og rettighetshavere, og det ikke er dokumentert at det er gjort tilstrekkelig forsøk på å inngå minnelig avtale.»

Statnett har fulgt denne praksisen i mange år og har lang erfaring med at avtaleforhandlinger i store ledningsprosjekter først har blitt gjennomført etter at en ekspropriasjonstillatelse er meddelt.

NVEs vedtak for Åfjord-Snilldal innebærer etter Statnetts syn en uhjemlet praksisendring, uten at NVE har forankret dette rettslig eller begrunnet praksisendringen nærmere.

Basert på ovennevnte kan vi ikke se at NVE har grunnlag for å avslå Statnetts ekspropriasjonssøknad for den del som gjelder grunneierne.

---

¹ [Ekspropriasjon - NVE](#)

Reindrift

Virkninger av kraftledninger på rein

NVE har avslått Statnetts ekspropriasjonssøknad av hensyn til reindriften i Sør-Fosen sijte. NVE ser først i sitt vedtak på den generelle forskningen knyttet til kraftledningers påvirkning på reinens arealbruk, for så å se på de konkrete virkningene for Sør-Fosen sijte, se vedtaket punkt 4.2.

Når det gjelder driftsfasen gir NVE uttrykk først for at nyere forskning basert på GPS-sendere på rein gir *«relativt entydige konklusjoner om at kraftledninger i seg selv ikke har særlig store virkninger i driftsfasen»*, jf. vedtaket side 14. NVE ser så videre på de tre studiene som likevel har funnet noen effekter. Denne tilnærmingen kan etter vårt syn skape et inntrykk av at tvilen rundt de forskningsresultatene som ikke finner effekter er større enn det er grunnlag for.

For de studiene som gjennomgås hvor det er funnet effekter, viser NVE riktig til at *«forskere per i dag ikke er i stand til å kunne trekke en vitenskapelig signifikant konklusjon om at kraftledninger har negativ effekt på reinens arealbruk»*, jf. vedtaket side 15.

NVE velger likevel å bygge sin konklusjon på det motsatte – rett og slett at NVE ikke kan utelukke at forskningen tar feil. På side 17 heter det:

«NVE mener at en ny kraftledning gjennom områdene til Sør-Fosen sijte ikke vil medføre store unnvikelseseffekter, men vi kan ikke utelukke at den vil kunne medføre negative virkninger for reindriften.»

Under den konkrete vurderingen av om inngrepet uten tvil er til mer gagn enn skade (punkt 4.2.2) skriver NVE:

«Videre mener NVE at dersom Sør-Fosen sijte får rett i sine bekymringer om at ledningen vil forsterke barriereeffekten for hovedflyttleien deres, eller at ledningen medfører at det blir vanskelig å samle reinen for å kjøre den til tilleggsbeitene, vil ledningen i seg selv kunne gjøre det vanskeligere å drive reindrift i området.»

NVEs konklusjon fremstår dermed å være basert på at man *ikke kan utelukke* at en kraftledning kan ha negative effekter på reinen. NVE skal i sin vurdering basere seg på det mest sannsynlige faktum, og NVE skriver selv at forskningen i dag er entydig på at kraftledninger i seg selv på generelt grunnlag ikke har virkninger av betydning for reindriften i driftsperioden. Vi kan dermed ikke se at det er grunnlag i den foreliggende forskningen for NVEs konklusjon.

Videre synes det å være tilstrekkelig for NVE til å avslå søknaden at samling av reinen kan bli *«vanskelig»* eller *«vanskeligere»*. Det er ikke tilstrekkelig til å avslå søknad om ekspropriasjon at en arbeidsoperasjon blir mer krevende. Normalt vil et eventuelt merarbeid knyttet til samling ligge klart innenfor tilpasningsplikten, jf. Rt-2000-1578.

Statnett mener at det også må ses hen til den omfattende skjønnspraksisen vi etter hvert har fått i kraftledningssaker. Domstolene har behandlet spørsmålet om kraftledningers påvirkning på rein i en rekke saker. I slike skjønn er retten alltid satt med reindriftskyndige skjønnsmedlemmer. Vi viser særlig til følgende avgjørelser:

- Hålogaland lagmannsretts overskjønn 6. september 2019 (Ofoten-Balsfjord)
- Frostating lagmannsretts overskjønn 8. juni 2020 (Fosen, Namsos-Åfjord)
- Hålogaland lagmannsretts overskjønn 13. september 2019 (Balsfjord-Reisadalen)
- Hålogaland lagmannsretts overskjønn 19. januar 2022 (Reisadalen-Skillemoen)

Frostating lagmannsretts overskjønn for Namsos-Åfjord er en tidligere strekning av ledningen i denne saken, og har grunnlag i samme konsesjonsvedtak. Kraftledningen Namsos-Åfjord ble behandlet i samme overskjønn som vindparkene på Fosen. Frostating lagmannsrett kom til følgende konklusjon hva gjelder kraftledningen:

"Etter lagmannsrettens oppfatning er det ikke tilstrekkelig forskningsmessig grunnlag for å slå fast at det finner sted varig unnvikelse av kraftledninger i driftsfasen i sommerhalvåret. I vinterhalvåret er det forskningsmessige belegget større, men også her sprikende. Det er opp til den som krever erstatning, det vil si reindriftsnæringen, å sannsynliggjøre at det vil finne sted unnvikelse, og på generell basis er varig unnvikelse ikke tilstrekkelig sannsynliggjort. Lagmannsrettens vurdering av dette er i tråd med tidligere skjønnspraksis, se bl.a. LF-2010-15217, og LH-2019-10873."

Avgjørelsen ble ikke påanket for kraftledningen – overskjønnet er rettskraftig. Her berørte ledningen blant annet kalvingsområder. Vi kan ikke se at det fremkommer informasjon i denne saken som gir grunnlag for en annen konklusjon for strekningen Åfjord-Snilldal.

Statnett mener at NVE tar feil både med hensyn til virkningene av kraftledningen for Sør-Fosen sijte og den materielle terskelen som er lagt til grunn.

NVEs vurdering knyttet til oppsamlingsområde for rein

I avslaget på Statnetts søknad om ekspropriasjonstillatelse har NVE vist til at Sør-Fosen sijte planlegger å bruke området rundt ledningen til oppsamling for transport av rein til tilleggsbeiter.

Vi kan ikke se at det fremkommer noe dokumentasjon knyttet til planene for det nevnte oppsamlingsområdet, verken i protokollen fra konsultasjon eller i NVEs vedtak. Det er heller ingen beskrivelser av hvor oppsamling og anlegg for å tilrettelegge for transport er planlagt. Ut fra hva vi har forstått vil slik tilrettelegging innebære etablering av et pålastingsanlegg.

NVE har heller ikke lagt opp til kontradiksjon rundt opplysninger som kom frem i konsultasjoner med Sør-Fosen sijte om bruken av dette området og etablering av pålastingsanlegg. Statnett har ikke hatt anledning til å kommentere eller stille spørsmål rundt dette før NVE traff sitt vedtak. Dette i seg selv utgjør en saksbehandlingsfeil.

NVE synes å legge til grunn at anlegget vil bli etablert i nærheten av ledningen og at tiltaket vil påføre ulemper for driftsgruppen som kan overskride terskelen etter SP artikkel 27. Som nevnt innledningsvis har reindriften i dag en rekke former for anlegg i nærheten og direkte under kraftledninger i Norge. Vi viser til det som er sagt om kraftledningers virkninger på rein i punkt 2.2.1 ovenfor. Flere av de nevnte sakene fra skjønnspraksis har vurdert virkninger av kraftledninger for

bruken av reindriftens anlegg og konsekvenser for samling. Statnett har utarbeidet en oversikt med eksempler som vi vedlegger som [Vedlegg 1](#).

I oversikten fremgår blant annet et slakteanlegg i distrikt 25 Stjernøya, som ligger direkte under en 420 kV-ledning. I forbindelse med skjønnet for ny 420 kV Reisadalen-Skillemoen krevde distriktet erstatning for fremtidige utgifter til flytting av dette anlegget, se Nord-Troms tingretts skjønn 23. februar 2021 ([Vedlegg 2](#)). Distriktet argumenterte med at det ikke ville være mulig å benytte dette anlegget grunnet kraftledningen. Rettens vurdering av dette kravet fremgår på side 67 i skjønnet:

«Distriktet har fremsatt et krav om nytt slakteanlegget med dertil tomt. Det er anført at skjønnet nektes fremmet for denne del av kravet. Skjønnsretten viser til at det ikke er stilt krav om flytting av slakteanlegget, og det ble fra Statnett opplyst at det heller ikke vil komme et slik krav. Retten finner det ikke sannsynliggjort at det er nødvendig å flytte anlegget. Kravet tas ikke til følge.»

Vi viser også til LH-2019-10873-2, og vurderingen for distrikt 36 Cohkolat. Distriktet har et samlingsområde og gjerdeanlegg i direkte tilknytning til én 420 kV-ledning og to 132 kV-ledninger. Her ble det krevd erstatning for betydelig merarbeid, og distriktet hevdet at ledningen vanskeliggjorde samling som følge av at reinen spredde seg over større områder. Retten tilkjent ikke erstatning på dette grunnlaget og konkluderte med følgende:

«Problemene slik de beskrives for lagmannsretten, er ikke at reinen unnviker linjen, men at den trekker lengre mot sør enn tidligere etter å ha passert linjen under trekk fra nord. Det skyldes at sperregjerdet er flyttet lengre mot syd.

Det var distriktet selv som valgte å flytte sperregjerdet lengre mot syd. Det var ikke nødvendig av hensyn til den nye kraftledningen.»

I etterkant av NVEs vedtak har Statnett vært i kontakt med NVE og fått opplyst at pålastingsanlegget er planlagt bygget sør og øst for ledningstraseen, i god avstand fra ledningen. Reindriften har som kjent også en tilpasningsplikt, og det er vanskelig å se for seg at et slikt anlegg ikke kan plasseres slik at det kan benyttes uten noen utfordringer knyttet til kraftledningen.

Vi kan ikke se at NVE har grunnlag for sin konklusjon om at samling eller bruk av et pålastingsanlegg i nærheten av ledningen vil bli vesentlig vanskeliggjort. Det er etter Statnetts syn også en klar saksbehandlingsfeil at NVE ikke har forelagt distriktets anførsler om dette fra konsultasjonene for Statnett slik at man fikk mulighet til å uttale seg om det som viser seg å ha vært avgjørende for vedtakets innhold.

Med vennlig hilsen

Odd-Bjarne Klemetsdal
Prosjektleder

Vedlegg:

Vedlegg 1 – Oversikt med eksempel på reindrifftsanlegg nært kraftledninger

Vedlegg 2 – Utdrag fra Nord-Troms Tingrett skjønnsavgjørelse for 420 kV Reisadalen-Skillemoen

Kopi: Energidepartementet

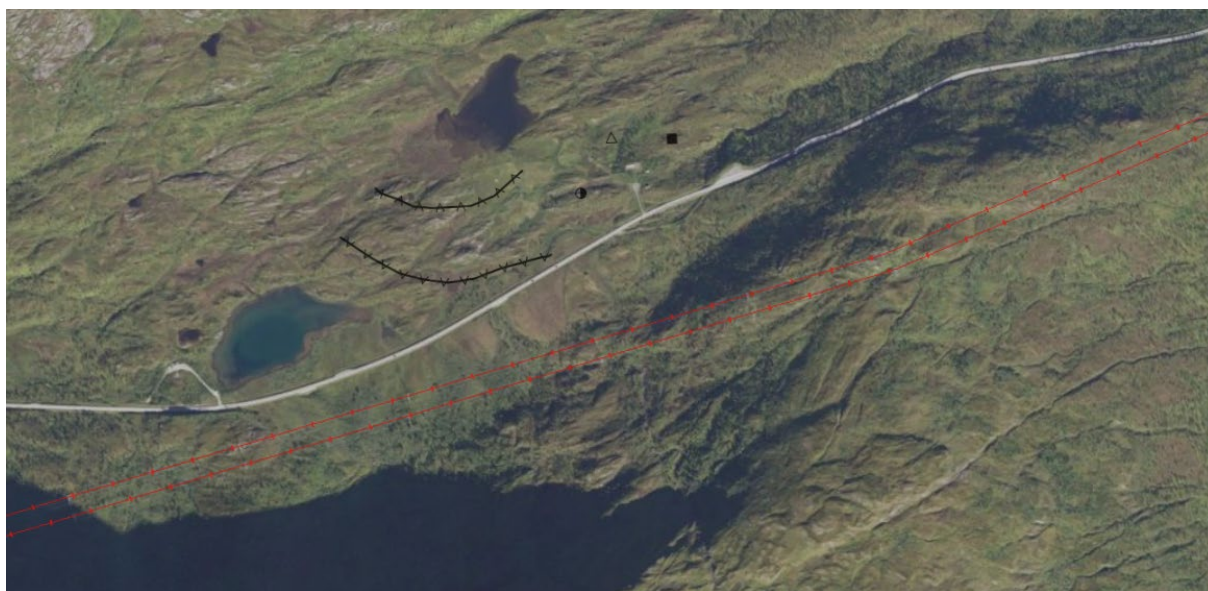
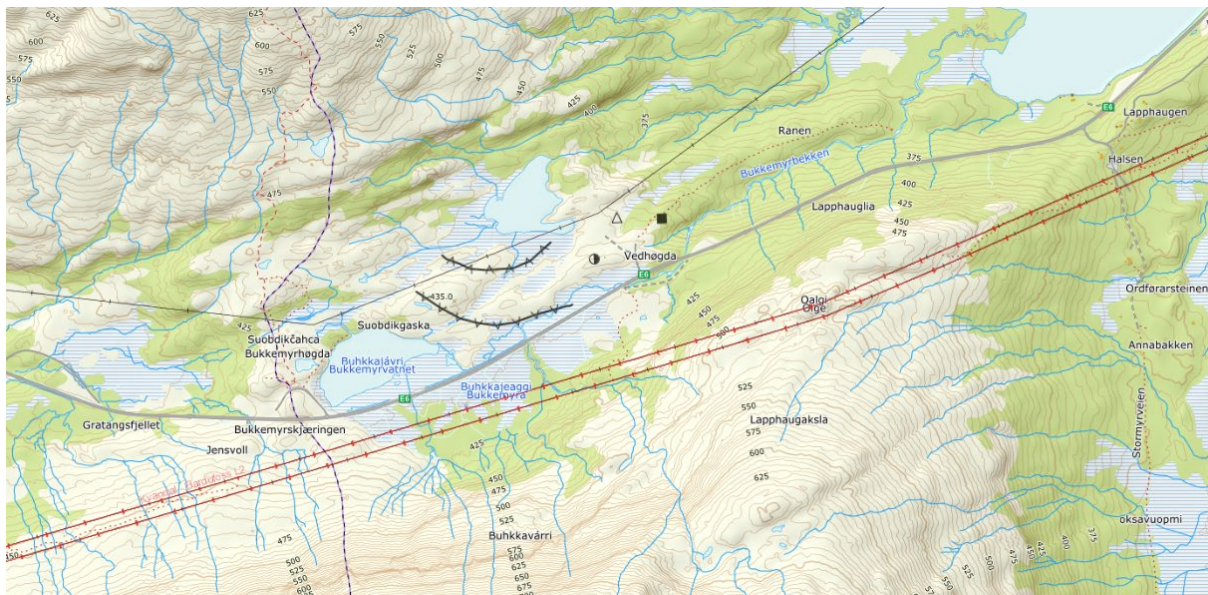
VEDLEGG 1

Reindriftnlegg ved Statnetts kraftledninger:

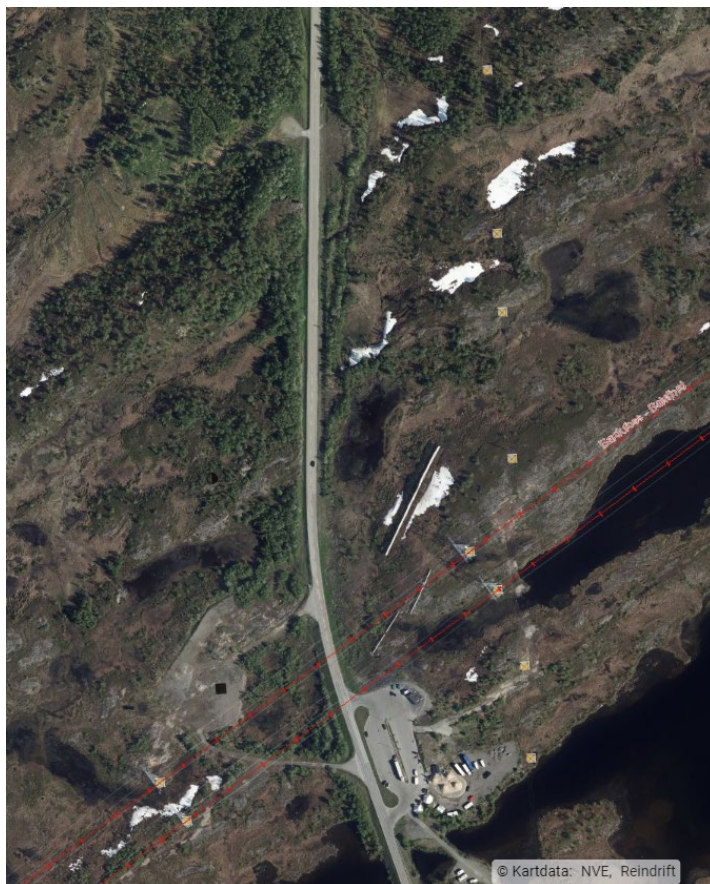
1) Gielas reinbeitedistrikt:

- Gjerdeanlegg brukt for både merking, transport og slaktning av rein. Ligger ved to 420 kV kraftledninger i drift
- Bukkemyra/Lapphaugen i Lavangen kommune

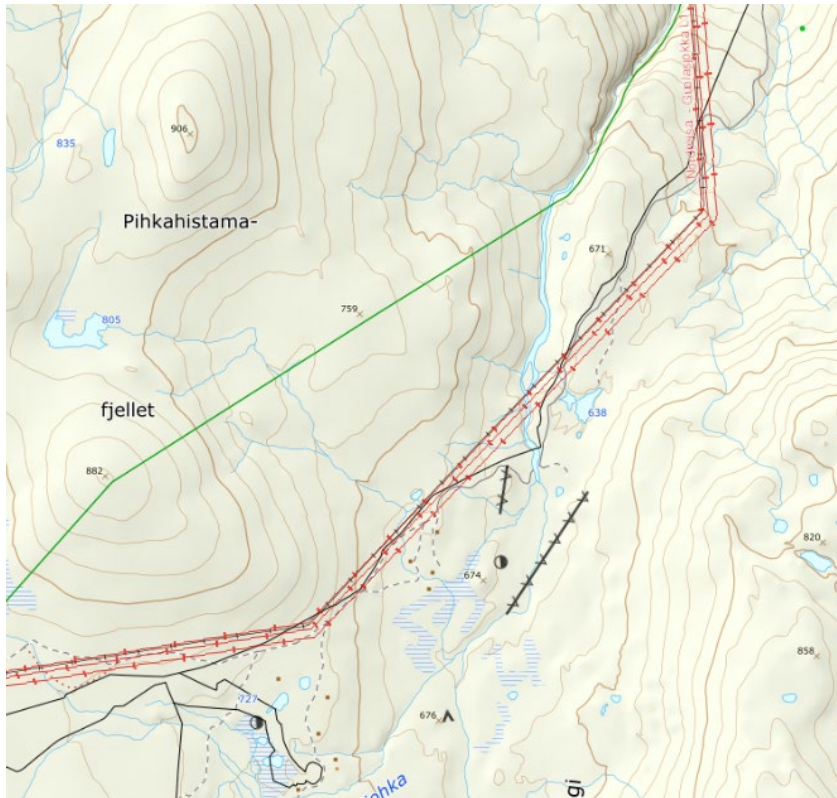
2) Mauken reinbeitedistrikt:

- Gjerdeanlegg brukt både ved merking, transport og slakting av rein. Ligger ved to 420 kV kraftledninger.
- Heia i Målselv kommune

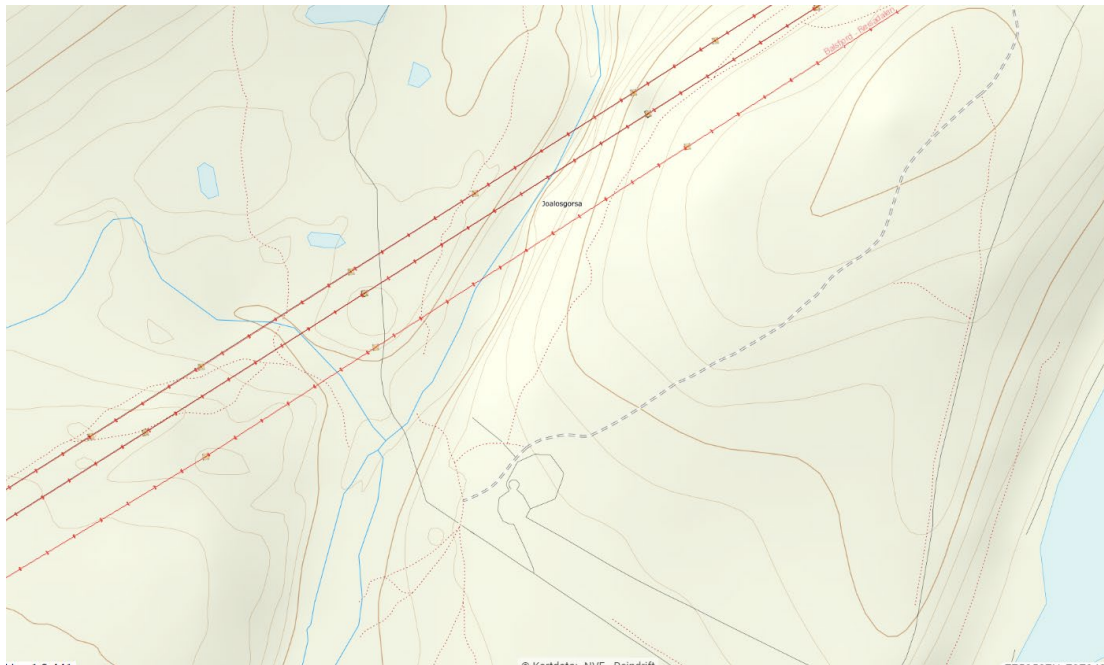
3) Cohkolat reinbeitedistrikt

- Gjerdeanlegg brukt både ved merking og slakting av rein. Ligger ved to eldre 132 kV og en ny 420 kV kraftledninger.
- Gapperus i Nordreisa kommune

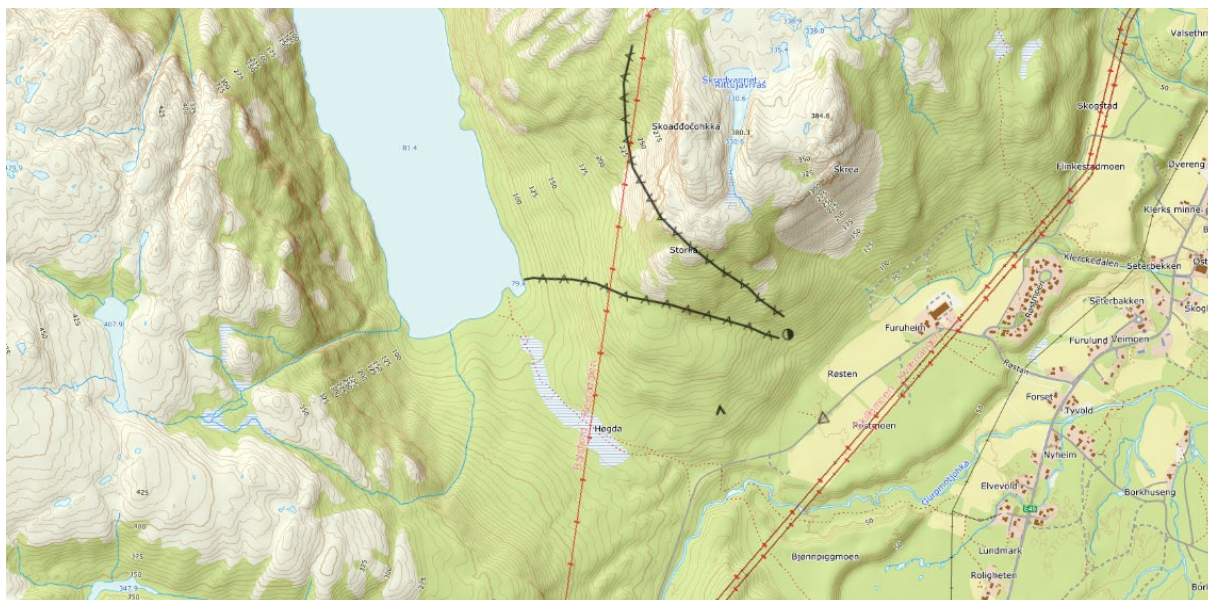
4) Reinbeitedistrikt 30

- Gjerdeanlegg brukt både ved merking/skilling av rein. Ligger ved to eldre 132 kV og en ny 420 kV kraftledning. Området brukes av rbd 26 Låkkonjårga
- Iskløfta i Alta kommune

5) Reinbeitedistrikt 25 Stjernøy

- Gjerdeanlegg brukt både ved transport og feltslakting av rein. Ligger ved to eldre 132 kV og en ny 420 kV kraftledning. Området brukes av rbd 25 Stjernøy
- Røstan i Alta kommune

6) Reinbeitedistrikt 23D Ealenjarga

- Gjerdeanlegg brukt både ved merking, transport og slakting av rein. Ligger ved en eldre 132 kV og en ny 420 kV kraftledning.
- Sarves i Alta kommune

7) Reinbeitedistrikt 23 A Valgenjårga

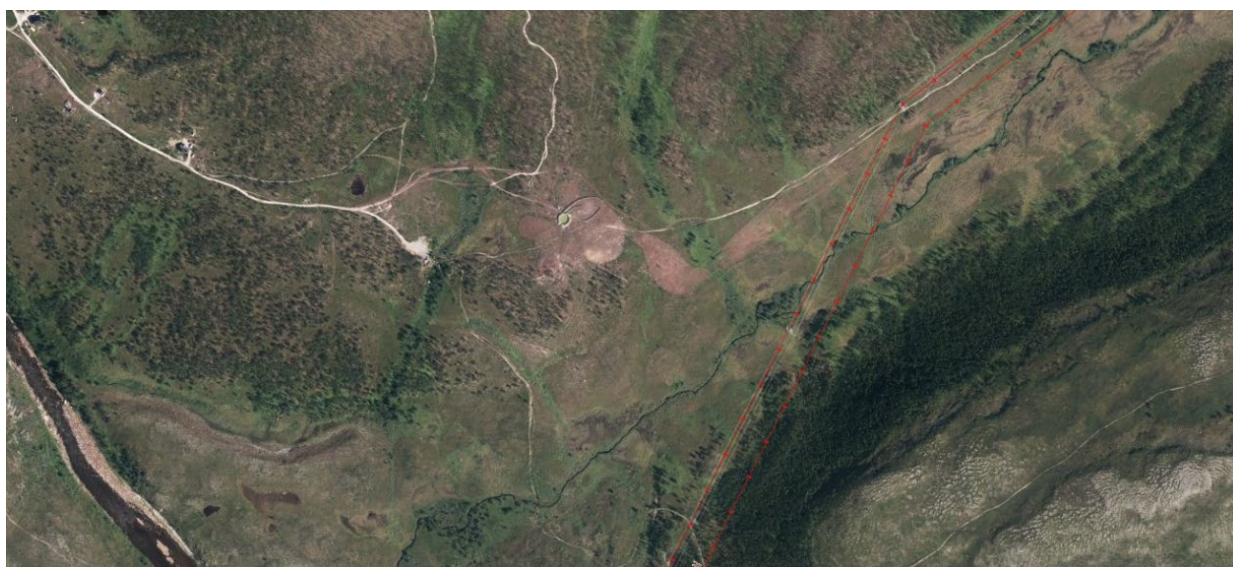
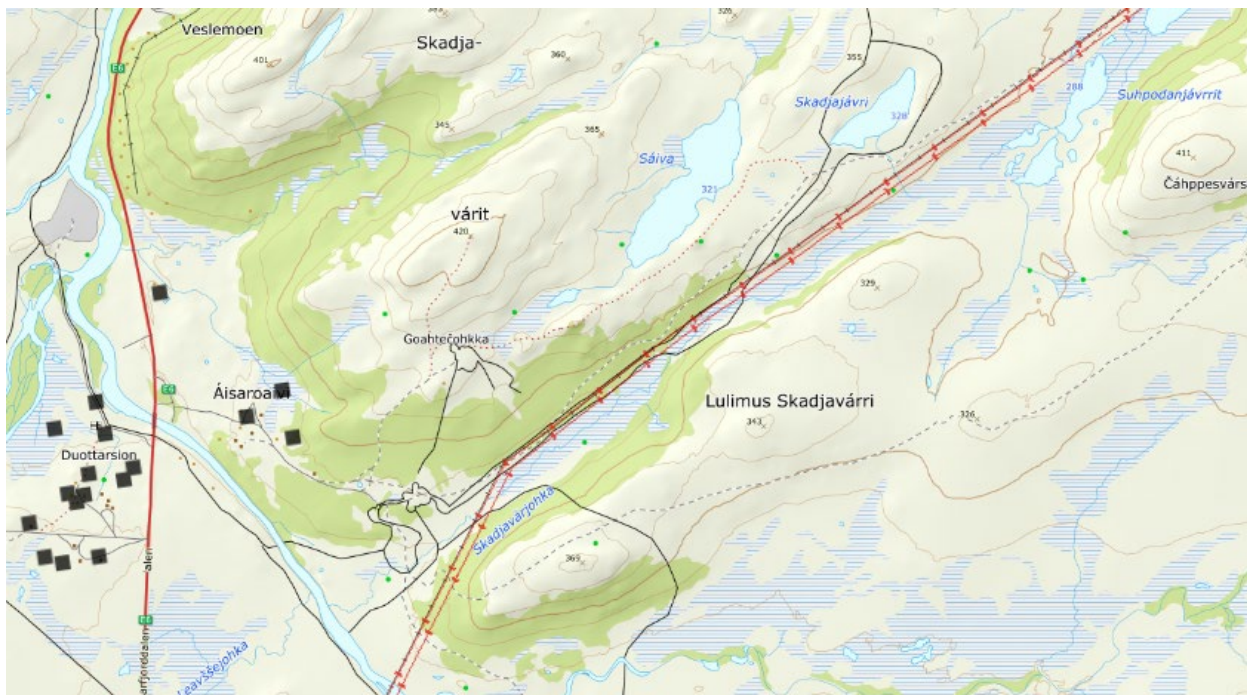
Gjerdeanlegg brukt både ved merking, transport og slakting av rein. Ligger ved en eldre 132 kV og en ny 420 kV kraftledning.

- Biggas i Alta kommune

8) Reinbeitedistrikt 22 Fiettar

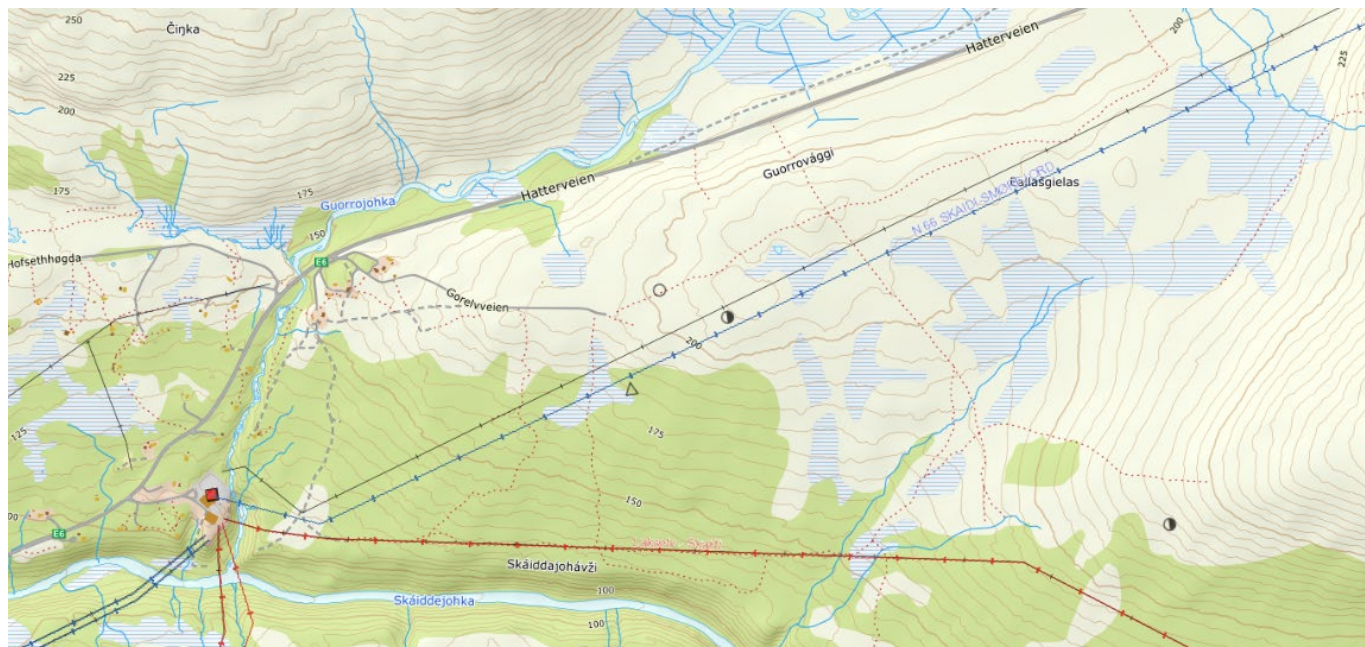
- Gjerdeanlegg brukt både ved merking, transport og slakting av rein. Ligger ved en eldre 132 kV og en ny 420 kV kraftledning.
- Aisarovaivi i Hammerfest kommune

9) Reinbeitedistrikt 21 Gearretnjarga

- Gjerdeanlegg brukt både ved merking, og slaktning av rein. Ligger ved en eldre 132 kV og nå en nyere 420 kV kraftledning.
- Skaidi i Hammerfest kommune

Oversikten er tatt ut fra reindriftens arealbrukskart på Kilden.no.

Når det gjelder anlegget i distrikt 23 D Ealenjarga så fremkommer det kun med bakgrunnskart; flybilder. Det samme gjelder anlegget i 23 A Valgenjarga og 22 Fiettar.

For noen av disse anleggene kan Statnett eventuelt supplere med nyere bilder og dronefilmer slik det foreligger for rbd 23 D.

Stig Gøran Hagen

Statnett

19.8.2024

VEDLEGG 2

NORD-TROMS TINGRETT

Skjønn

Avsagt: 23.02.2021 i Nord-Troms tingrett, Tromsø

Saksnr.: 15-116972SKJ-NHER

Dommer: Tingrettsdommer Knut Rye-Holmboe

Skjønnsmedlemmer: Knut Flatebø
Johannes Grønvoll
Harald Drøpping Sletten
Magnar Hansen

Saken gjelder: Ekspropriasjonskjønn til fastsettelse av erstatning

---

Statnett Sf Advokat Erik Bergfall Brovold,
Advokat Ivana Filipovic,
Advokat Pål-Martin Abell

mot

Distrikt 42 Beahcegealli	Advokat Jon Andreas Lange
Distrikt 35 Favrossorda	Advokat John Jonassen
Distrikt 34 Abborassa	Advokat Anja Jonassen
Distrikt 33 Spalca	Advokat Jon Andreas Lange
Distrikt 40 Orda	Advokat Thorstein Skansbo
Distrikt 26 Lakkonjarga	Advokat Jon Andreas Lange
Distrikt 32 Silvetnjarga	Advokat John Jonassen
Distrikt 29 Seakkesnjarga ja Silda	Advokat Anja Jonassen
Distrikt 25 Stjernøy	Advokat Anja Jonassen
Distrikt 19 Sørøy	Advokat Thorstein Skansbo

Fra reindriftsutredningen hitsettes:

«For alternativ 1.0 fra Nallovarri til Skoddefjell påvirkes den trange flyttveien vest for Nallovarri, slakte- og merkeanlegget sør for Storstvatnet, og høstbeite på Skoddefjell. Vi vil tro at det fremdeles skal gå greit å drive flokken gjennom flyttveien, om enn med en økning i gjetingsintensiteten. Det samme gjelder i forbindelse med slakteanlegget sør for Storstvatnet, men her er det avgjørende å få gjennomført avbøtende tiltak (kapittel 7). Der 1.0 går opp på Skoddefjell berøres en naturlig trekkvei for reinen ned fra fjellet.

*Distrikt 25 kan få problemer med bruk av slakteanlegget og større spredning av flokkene for distrikt 25 og 19 kan gjøre det mer ressurskrevende å gjete dem videre mot vinterbeitene. Vi vurderer det til å bli **middels/stor negativ** påvirkning for alternativ 1.0 i dette området.»*

Distriktet har fremsatt et krav om nytt slakteanlegget med dertil tomt. Det er anført at skjønnet nektes fremmet for denne del av kravet. Skjønnsretten viser til at det ikke er stilt krav om flytting av slakteanlegget, og det ble fra Statnett opplyst at det heller ikke vil komme et slik krav. Retten finner det ikke sannsynliggjort at det er nødvendig å flytte anlegget. Kravet tas ikke til følge.

Det er videre fremmet krav for merarbeid i anleggsperioden med 782 000 kroner og for driftsfasen med et årlig merarbeid på 76 000 kroner. Med en kapitaliseringsrente på 3 % utgjør samlet krav for driftsperioden 2 500 000 kroner.

Det er også anført et beitetap for seks dager opphold i Skoddevarre og for opphold på 30 dager langs linja. Beitetapet bes beregnet skjønnsmessig.

Skjønnsretten viser til at den nye kraftlinja går parallelt med gjeldene 132 kV-linje ned til slakteanlegget ved Skoddevarri. Distriktet er følgelig kjent med å passere kraftlinjer på samme sted. Distriktet passerer under kraftlinja på sin vår- og høstflyttinger. Slik det er redegjort for retten så er rettens vurdering at flokken ikke vil stoppe for å beite fritt i nærheten av linja. Retten peker særlig på at vårflyttingen skjer raskt hvor distriktet skal nå ned til sjøen for å pramme rein over til sommerbeitene. Retten finner etter dette at distriktet ikke lider noe beitetap som følge av ny kraftlinje. Det er heller ikke grunnlag for å tilkjenne erstatning for anførsler om administrativt arbeid som ikke er nærmere dokumentert.

Skjønnsretten finner det imidlertid sannsynlig at distriktet kan oppleve at reinen ikke vil krysse dette området like lett som tidligere, noe som vil påføre reieierne et merarbeid. Dette var også særskilt omtalt i reindriftsutredningen.